

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului

pentru modificarea și completarea Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2 –a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ:

I. Directiva (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, publicată în JO L, 2023/2673, 28.11.2023,

II. Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, PE/64/2023/REV/1, publicată în JO L, 2024/825, 6.3.2024.

2.2. Descrierea situației actuale:

I. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 157/2015, transpune în legislația națională Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Directiva 2011/83/UE nu s-a aplicat contractelor referitoare la servicii financiare încheiate la distanță, acest domeniu fiind reglementat de Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE.

Directiva 2002/65/CE a fost transpusă prin Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, aprobată prin Legea nr. 399/2004, cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 365 din 13 mai 2008.

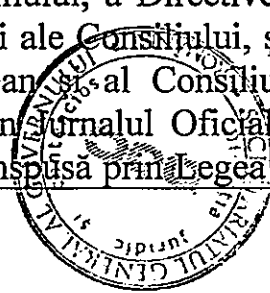
Directiva (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, include în domeniul de aplicare al Directivei 2011/83/UE și contractele referitoare la servicii financiare încheiate la distanță.

În consecință, este necesar ca Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 să fie abrogată începând cu data de 19 iunie 2026 ca urmare a abrogării Directivei 2002/65/CE, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 să fie modificată pentru a include contractele referitoare la servicii financiare încheiate la distanță și a transpune astfel Directiva (UE) 2023/2673.

Luând în considerare decizia de punere în întârziere a Comisiei Europene privind declanșarea procedurii de infringement ce are ca obiect neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere, respectiv Cauza 2026/0132, ce vizează Directiva (UE) 2023/2673 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță;

II. De asemenea, în ceea ce privește Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, aceasta include în domeniul de aplicare și dispoziții care implica modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2014.

Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ("Directiva privind practicile comerciale neloiale"), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 149 din 11 iunie 2005 a fost transpusă prin Legea nr.

363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare.

Ținând cont de faptul ca Directiva (UE) 2024/825 modifică și Directiva 2005/29/CE, este necesară modificarea Legii nr. 363/2007, pentru armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor.

2.3. Schimbări preconizate:

I. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului stabilește norme la nivelul Uniunii privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum. În același timp, Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului stabilește, printre altele, norme aplicabile contractelor la distanță pentru vânzarea de bunuri și prestarea de servicii încheiate între un comerciant și un consumator.

Pentru a mări încrederea consumatorilor în vânzarea la distanță, proiectul de ordonanță de urgență își propune asigurarea protecției consumatorilor în cadrul întregii piețe interne în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță, printr-o armonizare deplină necesară pentru a se garanta un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor tuturor consumatorilor din Uniune și pentru a se crea o piață internă care funcționeze optim.

Plecând de la acest deziderat, statele membre nu trebuie să mențină sau să introducă în legislația lor națională dispoziții de drept intern diferite de cele prevăzute în Directiva (UE) 2023/2673, în ceea ce privește aspecte care intră sub incidența acesteia, exceptând cazurile în care se prevede altfel în directivă. În absența unor dispoziții armonizate, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a menține sau introduce dispoziții în legislația lor națională.

În contextul digitalizării, al dezvoltării rețelelor de comunicații electronice din ultimii ani și a creșterii gradului de utilizare a serviciilor de comunicații electronice, coroborat cu inovarea în materia dezvoltării aplicațiilor în domeniul tehnologiei, serviciile financiare oferite consumatorilor au evoluat și s-au diversificat considerabil, aspecte care nu au fost prevăzute la momentul adoptării Directivei 2002/65/CE, deși la nivelul Uniunii s-au adoptat numeroase acte juridice sectoriale.

Astfel, au apărut noi produse, în special în mediul online, a căror utilizare continuă să se dezvolte într-un mod rapid și neprevăzut, sens în care, aplicarea orizontală a Directivei 2002/65/CE rămâne relevantă. Aplicarea respectivei directive în cazul serviciilor financiare de consum care nu sunt reglementate de acte legislative sectoriale ale Uniunii a însemnat că se aplică un set de norme armonizate în beneficiul consumatorilor și al comercianților.

Această caracteristică a „plasei de siguranță” contribuie la garantarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile între comercianți.

Având în vedere că introducerea progresivă a unor acte legislative sectoriale ale Uniunii a generat suprapuneri semnificative ale actelor respective cu Directiva 2002/65/CE iar digitalizarea a exacerbat unele aspecte care nu sunt pe deplin abordate de directiva respectivă, inclusiv modul și momentul în care ar trebui furnizate informații consumatorului, proiectul își propune revizuirea normelor aplicabile contractelor de servicii financiare încheiate la distanță între un consumator și un comerciant, asigurând în același timp aplicarea elementului de „plasă de siguranță” pentru serviciile financiare care fie nu intră sub incidența actelor legislative sectoriale ale Uniunii, fie sunt excluse din domeniul de aplicare al actelor Uniunii care reglementează servicii financiare specifice.

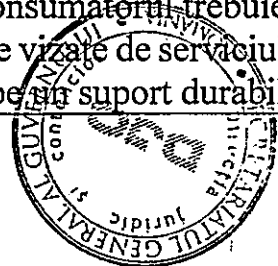
În scopul asigurării unui nivel consecvent de protecție a consumatorilor și pentru a preveni divergențele care împiedică încheierea contractelor de servicii financiare în cadrul pieței interne, proiectul de ordonanță de urgență instituie norme ce conferă securitate juridică și transparență comercianților, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii și instituie drepturi și obligații executorii din punct de vedere juridic pentru consumatori, în toate statele membre.

Deoarece Directiva 2011/83/UE nu reglementează serviciile financiare, pe care le definește drept servicii cu caracter bancar, de creditare, de asigurări, de pensii personale, de investiții sau de plăți, context în care, un cont de economii pentru locuințe și un contract de credit de consum ar trebui considerate servicii financiare, extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2011/83/UE pentru a include contractele de servicii financiare încheiate la distanță ar trebui să asigure complementaritatea necesară.

Prin introducerea unui capitol specific în cuprinsul Directivei 2011/83/UE, cu norme aplicabile doar contractelor de servicii financiare de consum încheiate la distanță, se poate asigura claritatea și securitatea juridică necesare. Contractele de servicii financiare încheiate în alt mod decât la distanță nu intră sub incidența prezentului proiect de ordonanță de urgență.

Totodată, cerințele de informare trebuie modernizate și adaptate exigențelor viitorului, motiv pentru care proiectul de ordonanță de urgență prevede obligația comerciantului de a comunica consumatorului numărul său de telefon dar și adresa sa de e-mail sau detalii ale altor mijloace de comunicare care pot include diferite metode de comunicare, precum și informații privind locul în care se pot adresa reclamațiile. Consumatorii trebuie să fie informați cu privire la costurile suplimentare specifice ale utilizării mijloacelor de comunicare la distanță. Unii comercianți utilizează procese decizionale automatizate pentru a diferenția prețurile între diferitele grupuri de consumatori și în anumite cazuri, prețurile sunt adaptate la sensibilitatea individuală a consumatorilor față de preț. Din acest motiv, proiectul de ordonanță de urgență prevede obligativitatea informării consumatorilor, înainte ca un contract la distanță să producă efecte obligatorii asupra lor, că prețul serviciului financiar a fost personalizat pe baza unui proces decizional automatizat.

De asemenea, pentru a putea lua o decizie în cunoștință de cauză, consumatorul trebuie să fie informat cu privire la obiectivele sociale sau de mediu specifice vizate de serviciul financiar. Toate informațiile precontractuale trebuie furnizate atât pe suport durabil

și într-un mod în care informațiile să fie ușor de înțeles de către consumator, cât și într-un format lizibil. Un format lizibil înseamnă utilizarea unor caractere de dimensiuni lizibile și în culori care nu diminuează caracterul inteligibil al informațiilor, inclusiv atunci când documentul este prezentat, imprimat sau fotocopiât în alb și negru.

În plus, proiectul de ordonanță de urgență nu permite descrierile excesiv de lungi și complexe, imprimarea cu caractere mici și utilizarea excesivă a hiperlinkurilor, deoarece acestea sunt metode care reduc gradul de înțelegere al consumatorilor. În cazul în care informațiile nu pot fi furnizate pe un suport durabil înainte de încheierea contractului din cauza tipurilor de suporturi alese de consumator, acestea trebuie furnizate imediat după încheierea contractului.

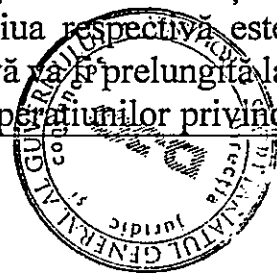
Cerințele de informare sunt adaptate pentru a ține cont de constrângerile tehnice impuse de anumite mijloace de comunicare, precum restricțiile privind numărul de caractere care pot fi afișate pe ecranul anumitor telefoane mobile. În cazul ecranelor telefoanelor mobile, dacă comerciantul a personalizat conținutul și prezentarea interfeței online pentru astfel de dispozitive, următoarele informații trebuie, conform proiectului de ordonanță de urgență să fie furnizate în prim-plan și în modul cel mai vizibil posibil:

informații privind identitatea comerciantului; principalele caracteristici ale serviciului financiar de consum; prețul total care trebuie plătit de consumator comerciantului pentru serviciul financiar de consum, inclusiv toate taxele plătite prin intermediul comerciantului sau, în cazul în care nu se poate indica prețul exact, baza de calculare a prețului care îi permite consumatorului să îl verifice; existența sau absența dreptului de retragere, inclusiv condițiile, termenele și procedurile de exercitare a acestui drept. Restul informațiilor ar putea fi organizate pe niveluri. Totuși, toate informațiile trebuie furnizate pe un suport durabil înainte de încheierea contractului la distanță.

O altă modalitate posibilă de a furniza informații precontractuale prin mijloace electronice este abordarea de tip „cuprins”, utilizând rubrici care pot fi extinse. În partea superioară, consumatorii ar putea găsi principalele subiecte, fiecare dintre acestea putând fi extins făcând clic pe respectivul subiect, astfel încât consumatorii să fie direcționați către o prezentare mai detaliată a informațiilor relevante. În acest fel, consumatorul dispune de toate informațiile obligatorii într-un singur loc, păstrând în același timp controlul asupra elementelor pe care le consultă și asupra momentului consultării. Consumatorii vor avea posibilitatea de a descărca documentul cu toate informațiile precontractuale și de a-l salva ca document de sine stătător.

Consumatorii dispun de dreptul de retragere fără penalități și fără obligația de a prezenta vreun motiv. În cazul în care dreptul de retragere nu se aplică deoarece consumatorul a solicitat în mod expres executarea unui contract la distanță înainte ca perioada de retragere să expire, comerciantul trebuie să informeze consumatorul în acest sens, înainte de începerea executării contractului.

Perioada de retragere expiră la 14 zile calendaristice, fie de la data încheierii contractului la distanță, fie de la data la care consumatorul primește atât informațiile precontractuale, cât și clauzele și condițiile contractuale, dacă ziua respectivă este ulterioară datei încheierii contractului la distanță. Perioada respectivă va fi prelungită la 30 de zile calendaristice în cazul contractelor la distanță aferente operațiunilor privind

pensiile personale. Pentru a spori securitatea juridică, în cazul în care consumatorul nu a primit informațiile precontractuale și clauzele și condițiile contractuale respective, perioada de retragere expiră după cel mult 12 luni și 14 zile calendaristice de la încheierea contractului la distanță. Perioada de retragere nu expiră în cazul în care consumatorul nu a fost informat, pe un suport durabil, cu privire la dreptul de retragere.

Pentru a asigura exercitarea efectivă a dreptului de retragere, procedura pentru exercitarea acestui drept nu trebuie să fie mai dificilă decât procedura de încheiere a contractului la distanță.

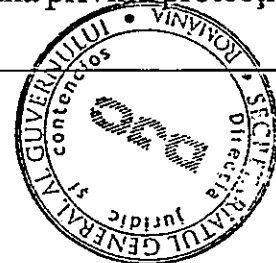
II. Posibilitatea consumatorilor de a lua decizii de cumpărare în cunoștință de cauză și de a contribui astfel la modele de consum mai sustenabile este esențială pentru a înregistra progrese în tranziția verde și pentru a contribui la buna funcționare a pieței interne, având ca bază un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a mediului.

Aceasta implică faptul că profesioniștii au responsabilitatea de a furniza informații clare, relevante și fiabile.

Prin urmare, Directiva (UE) 2024/825 introduce norme specifice în materie de protecție a consumatorilor, preluate în proiectul de ordonanță de urgență, pentru a combate practicile comerciale neloiale care induc în eroare consumatorii și care îi împiedică să facă alegeri de consum durabile, precum practicile asociate obsolescenței premature a bunurilor, afirmațiile înșelătoare legate de mediu (respectiv a „dezinformării ecologice”), informațiile înșelătoare cu privire la caracteristicile sociale ale produselor sau ale întreprinderilor comercianților sau etichetele de durabilitate netransparente și necredibile.

Aceste norme permit organismelor naționale competente să abordeze în mod eficace astfel de practici. Asigurarea faptului că afirmațiile legate de mediu sunt corecte, ușor de înțeles și fiabile va permite comercianților să funcționeze în condiții de concurență echitabile și consumatorilor să poată alege produse care sunt cu adevărat mai bune pentru mediu față de produsele concurente. Acest lucru va încuraja concurența pentru produse mai durabile din punctul de vedere al mediului, ceea ce va reduce astfel impactul negativ asupra mediului.

În consecință, Directiva (UE) 2024/825 modifică articolele 6 și 7 din Directiva 2005/29/CE din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului a Parlamentului European și a Consiliului, privind practicile comerciale care ar trebui să fie considerate înșelătoare și prin urmare, interzise, pe baza unei evaluări de la caz la caz și Anexa I la Directiva 2005/29/CE, prin adăugarea unor practici înșelătoare specifice care sunt considerate neloiale în orice situație și prin urmare, interzise. Proiectul modifică corespunzător articolele 6 și 7 și Anexa Nr. 1 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare.

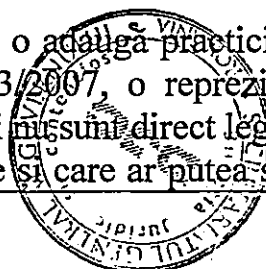
Pentru ca toți consumatorii să ia decizii în cunoștință și astfel, să stimuleze cererea și oferta de bunuri mai durabile, aceștia nu trebuie să fie induși în eroare cu privire la caracteristicile de mediu sau sociale ale unui produs sau la aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare, prin prezentarea generală a produsului. Prin urmare, articolul 6 alineatul (1) din Legea nr. 363/2007 se modifică prin adăugarea caracteristicilor de mediu și sociale și a aspectelor legate de circularitate pe lista principalelor caracteristici ale unui produs cu privire la care practicile comerciantului pot fi considerate înșelătoare, în urma unei evaluări de la caz la caz.

Directiva (UE) 2024/825 stabilește faptul că informațiile furnizate de comercianți cu privire la caracteristicile sociale ale unui produs de-a lungul lanțului său valoric se pot referi, de exemplu, la calitatea și echitatea condițiilor de muncă, ale forței de muncă implicate, cum ar fi salarii adecvate, protecție socială, siguranța mediului de lucru și dialogul social. Astfel de informații se pot referi, de asemenea, la respectarea drepturilor omului, la egalitatea de tratament și de șanse pentru toți, inclusiv egalitatea de gen, incluziunea și diversitatea, la contribuțiile la inițiativele sociale sau la angajamente etice, cum ar fi bunăstarea animalelor. Caracteristicile de mediu și sociale ale unui produs pot fi considerate într-un sens larg, incluzând aspectele de mediu și sociale, impactul și performanța.

Afirmațiile legate de mediu, în special afirmațiile legate de climă, se referă tot mai mult la performanța viitoare sub forma unei tranziții către neutralitatea climatică sau a emisiilor de dioxid de carbon sau sub forma unui obiectiv similar, până la o anumită dată. Prin astfel de afirmații, comercianții creează impresia că, consumatorii contribuie la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon prin achiziționarea produselor lor. Pentru a asigura corectitudinea și credibilitatea unor astfel de afirmații, articolul 6 alin. (2) din Legea nr. 363/2007 trebuie modificat, pentru a interzice astfel de afirmații, în urma unei evaluări de la caz la caz, în situația în care acestea nu sunt susținute de angajamente și ținte clare, obiective, disponibile în mod public și verificabile, asumate de comerciant și prevăzute într-un plan de punere în aplicare detaliat și realist, care să arate modul în care respectivele angajamente și obiective vor fi atinse și care să aloce resurse în acest scop. Respectivul plan de punere în aplicare trebuie să includă toate elementele relevante necesare pentru îndeplinirea angajamentelor, cum ar fi resursele bugetare și evoluțiile tehnologice,

Proiectul prevede de asemenea, faptul că astfel de afirmații trebuie să fie verificate de un expert terț, care trebuie să fie independent de comerciant, fără conflicte de interese, cu experiență și competențe în probleme de mediu și care ar trebui să fie în măsură să monitorizeze periodic progresele înregistrate de comerciant în ceea ce privește angajamentele și obiectivele, inclusiv etapele pentru atingerea acestora. Comercianții trebuie să se asigure că, constatările periodice ale expertului terț sunt puse la dispoziția consumatorilor.

O altă practică comercială potențial înșelătoare pe care proiectul o adăugă practicilor specifice menționate la articolul 6 alin. (2) din Legea nr. 363/2007, o reprezintă publicitatea beneficiilor pentru consumatori care sunt irelevante și nu sunt direct legate de nicio caracteristică a produsului sau a întreprinderii respective și care ar putea să-i

facă pe consumatori să creadă, eronat, că sunt mai benefice pentru consumatori, mediu sau societate față de alte produse sau întreprinderi ale comercianților de același tip, de exemplu, susținând că o anumită marcă de apă îmbuteliată nu conține gluten sau susținând că foile de hârtie nu conțin plastic.

Compararea produselor pe baza caracteristicilor lor de mediu sau sociale sau a aspectelor legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, posibilitatea de reparare sau de reciclare, este o tehnică de comercializare tot mai frecventă, dar care poate fi înșelătoare pentru consumatori, întrucât aceștia nu sunt întotdeauna în măsură să evalueze fiabilitatea informațiilor respective.

Pentru a se asigura că astfel de comparații nu induc în eroare consumatorii, articolul 7 din Legea nr. 363/2007 se modifică, pentru a impune comercianților să furnizeze consumatorilor informații cu privire la metoda de comparare, la produsele care fac obiectul comparației și la furnizorii produselor respective, precum și la măsurile de actualizare a informațiilor. Acest lucru trebuie să asigure faptul că, atunci când se bazează pe astfel de comparații, consumatorii iau decizii comerciale în mai bună cunoștință de cauză. Este necesar să se asigure faptul că astfel de comparații sunt obiective, în special prin compararea produselor care îndeplinesc aceeași funcție, utilizând o metodă comună și ipoteze comune și comparând caracteristicile esențiale și verificabile ale produselor comparate.

Etichetele de durabilitate se pot referi la multe caracteristici ale unui produs, ale unui proces sau ale unei întreprinderi și este esențial să se asigure transparența și credibilitatea lor.

De aceea, trebuie interzisă afișarea etichetelor de durabilitate care nu se bazează pe un sistem de certificare sau nu a fost stabilită de autoritățile publice, prin includerea unor astfel de practici în lista din Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007.

Înainte de a afișa o etichetă de durabilitate, comerciantul trebuie să se asigure că, în conformitate cu condițiile disponibile public ale sistemului de certificare, îndeplinește condițiile minime de transparență și credibilitate, inclusiv existența unei monitorizări obiective a conformității cu cerințele sistemului.

Proiectul completează Anexa Nr. 1, la Legea nr. 363/2007, cu punctele 29 – 31, care interzic afirmația potrivit căreia un comerciant, practicile comerciale ale unui comerciant sau un produs a/au fost agreeat/e, aprobat/e sau autorizat/e de un organism public sau privat, atunci când nu este cazul sau fără a îndeplini condițiile necesare pentru agreearea, aprobarea sau autorizarea obținută.

În cazurile în care afișarea unei etichete de durabilitate implică o comunicare comercială care sugerează sau creează impresia că un produs are un impact pozitiv sau nu are niciun impact asupra mediului sau este mai puțin dăunător pentru mediu decât produsele concurente, respectiva etichetă de durabilitate ar trebui, de asemenea, considerată ca reprezentând o afirmație legată de mediu.

Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, trebuie modificată pentru a interzice formularea unei afirmații generice legate de mediu fără o performanță de mediu excelentă recunoscută, care este relevantă pentru afirmație.

Astfel de afirmații generice legate de mediu ar trebuie interzise atunci când nu se poate demonstra o performanță de mediu excelentă recunoscută. Ori de câte ori specificația afirmației legate de mediu este furnizată în termeni clari și vizibili pe același suport, cum ar fi același spot publicitar, același ambalaj al produsului sau aceeași interfață de vânzare online, afirmația legată de mediu nu este considerată a fi o afirmație generică legată de mediu.

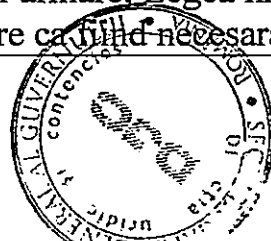
O altă practică comercială înșelătoare care ar trebuie interzisă în toate circumstanțele și prin urmare, adăugată la lista din Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, este aceea de a face o afirmație legată de mediu cu privire la întregul produs sau întreaga întreprindere a comerciantului, atunci când aceasta se referă, de fapt, doar la un anumit aspect al produsului sau la o activitate specifică nereprezentativă a întreprinderii comerciantului.

Proiectul de ordonanță de urgență interzice formularea unor afirmații bazate pe compensarea emisiilor de gaze cu efect de seră, potrivit cărora un produs, fie un bun, fie un serviciu, are un impact neutru, redus sau pozitiv asupra mediului în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră. Astfel de afirmații trebuie să fie interzise în orice situație și adăugate pe lista din Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, deoarece induc în eroare consumatorii, făcându-i să creadă că astfel de mențiuni se referă la produsul în sine sau la furnizarea și fabricarea produsului respectiv sau dau consumatorilor impresia falsă că, consumul produsului respectiv nu are niciun impact asupra mediului.

Pentru a îmbunătăți bunăstarea consumatorilor, modificările aduse Legii nr. 363/2007 vizează de asemenea, mai multe practici asociate obsolescenței premature, inclusiv practicile de obsolescență prematură programată, înțelese ca o politică comercială care implică planificarea în mod deliberat sau conceperea unui produs cu o durată de viață limitată, astfel încât acesta să devină caduc în mod prematur sau nefuncțional după o anumită perioadă sau după o intensitate determinată de utilizare. Achiziționarea de produse a căror durată de viață se preconizează că este mai îndelungată decât în realitate cauzează prejudicii consumatorilor. În plus, practicile de obsolescență prematură au un impact negativ general asupra mediului, sub forma creșterii de deșeuri și a utilizării sporite de energie și materiale. Prin urmare, este probabil ca abordarea informațiilor privind practicile legate de obsolescența prematură să reducă cantitatea de deșeuri, contribuind la un consum mai durabil.

De asemenea, în temeiul Anexei Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, trebuie interzis să se refuze informarea consumatorilor cu privire la faptul că o actualizare de software va avea un impact negativ asupra funcționării bunurilor cu elemente digitale sau asupra utilizării conținutului digital sau a serviciilor digitale. În general, comercianții responsabili cu dezvoltarea actualizărilor de software trebuie să dețină astfel de informații, în timp ce, în alte cazuri, comercianții se pot baza pe informații fiabile furnizate, de exemplu, de dezvoltatorii de software, de furnizori sau de autoritățile naționale competente.

Actualizările de software care sunt actualizări de securitate sunt necesare pentru utilizarea în condiții de siguranță a produsului, în timp ce actualizările legate de îmbunătățirea caracteristicilor funcționalității nu sunt necesare. Prin urmare, Legea nr. 363/2007 trebuie să interzică prezentarea unei actualizări de software ca fiind necesară

pentru a menține conformitatea produsului dacă respectiva actualizare nu face decât să îmbunătățească caracteristicile de funcționalitate.

Comunicările comerciale pentru bunurile care conțin o caracteristică introdusă pentru a limita durabilitatea acestora reprezintă o practică comercială în detrimentul consumatorilor și al mediului, deoarece încurajează vânzarea unor astfel de bunuri, ceea ce duce la costuri mai mari pentru consumatori și la utilizarea inutilă a resurselor, la producerea de deșeuri și la emisii de gaze cu efect de seră. Astfel de comunicări comerciale ar trebuie, prin urmare, să fie interzise atunci când comerciantul dispune de informații privind caracteristica și efectele acesteia asupra durabilității bunului.

O altă practică ce trebuie interzisă în temeiul Anexei Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, este aceea de a afirma în mod fals că un bun are o anumită durabilitate în ceea ce privește timpul sau intensitatea de utilizare în condiții normale de utilizare.

Totodată, Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007 trebuie să fie modificată pentru a interzice prezentarea produselor ca permițând repararea, în cazul în care o astfel de reparare nu este posibilă.

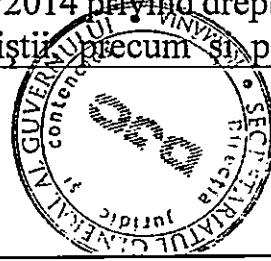
Interzicerea practicilor respective în ceea ce privește durabilitatea și posibilitatea de reparare în Legea nr. 363/2007 oferă autorităților de protecție a consumatorilor un instrument suplimentar de asigurare a respectării legii pentru o mai bună protecție a intereselor consumatorilor, în cazurile în care comercianții nu respectă cerințele privind durabilitatea și posibilitatea de reparare a bunurilor.

O altă practică asociată obsolescenței premature, care trebuie să fie interzisă și adăugată la lista din Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, este aceea de a incita consumatorul să înlocuiască sau să reînnoiască consumabilele unui produs mai devreme decât ar fi altfel necesar, din motive tehnice. Astfel de practici induc în eroare consumatorul, făcându-l să creadă că bunurile nu vor mai funcționa decât dacă consumabilele lor sunt înlocuite, determinând astfel consumatorul să cumpere mai multe consumabile decât este necesar.

Anexa Nr. 1 la Legea nr. 363/2007, trebuie de asemenea modificată, pentru a interzice neinformarea consumatorului cu privire la deprecierea funcționalității unui bun atunci când se utilizează consumabile, piese de schimb sau accesorii care nu sunt furnizate de producătorul original.

De asemenea, trebuie să se interzică inducerea în eroare a consumatorului pentru a crede că utilizarea consumabilelor, a pieselor de schimb sau a accesoriilor care nu sunt furnizate de producătorul original, va afecta funcționalitatea unui bun, deși nu este cazul.

Pentru a se permite consumatorilor să ia decizii în mai bună cunoștință de cauză și să stimuleze cererea și oferta de bunuri mai durabile, înainte de încheierea contractului trebuie furnizate informații specifice cu privire la durabilitatea și posibilitatea de reparare a unui produs pentru toate tipurile de bunuri. În plus, în ceea ce privește bunurile cu elemente digitale, conținut digital și servicii digitale, consumatorii ar trebui să fie informați cu privire la perioada în care sunt disponibile actualizări gratuite de software. Prin urmare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru

modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, trebuie modificată pentru a oferi consumatorilor informații precontractuale privind durabilitatea, posibilitatea de reparare și disponibilitatea actualizărilor.

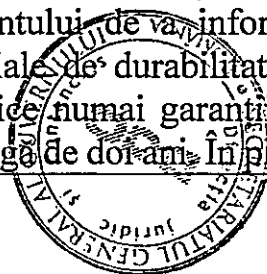
Un bun indicator al durabilității unui bun este garanția comercială de durabilitate a producătorului, în înțelesul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, aprobată prin Legea nr. 205/2023. Garanția comercială de durabilitate a producătorului este un angajament din partea unui producător față de consumator cu privire la durabilitatea unui bun. Mai precis, este un angajament cu privire la faptul că un bun își va menține funcțiile și performanțele necesare prin utilizarea normală. Pentru a informa consumatorii cu privire la faptul că se oferă o garanție de durabilitate pentru un anumit bun, informațiile respective trebuie furnizate consumatorului utilizând o etichetă armonizată. În cazul în care producătorul pune informațiile la dispoziția comerciantului, comercianții care vând bunuri trebuie să aibă obligația de a informa consumatorii cu privire la existența și durata garanției comerciale de durabilitate, oferită fără costuri suplimentare de către producător, care acoperă întregul bun și cu o durată mai mare de doi ani, în cazul în care producătorul pune la dispoziție aceste informații comerciantului.

Pentru a evita o confuzie în rândul consumatorilor între garanția comercială de durabilitate și garanția legală de conformitate, consumatorilor trebuie să li se reamintească pe eticheta armonizată că beneficiază, de asemenea, de garanția legală de conformitate.

O notificare armonizată trebuie să le reamintească consumatorilor existența și principalele elemente ale garanției legale de conformitate, inclusiv durata minimă de doi ani a acesteia și trebuie să includă o trimitere generală la posibilitatea ca durata garanției legale de conformitate să fie mai lungă. Acest lucru va preveni apariția unei posibile confuzii între informațiile sus-menționate și informațiile privind garanția comercială de durabilitate.

Eticheta armonizată trebuie să fie afișată într-un mod vizibil și utilizată astfel încât să permită consumatorilor să identifice cu ușurință ce bun anume beneficiază de o garanție comercială de durabilitate oferită fără costuri suplimentare de către producător, care acoperă întregul bun. Comercianții trebuie să se asigure că eticheta armonizată este vizibilă în mod clar. Notificarea armonizată trebuie să ofere consumatorilor un avertisment general cu privire la garanțiile legale de conformitate aplicabile tuturor bunurilor în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2021. Notificarea armonizată trebuie să fie afișată într-un mod vizibil, de exemplu ca afiș pe un perete din magazin, lângă ghișeu de control sau, în cazul vânzării online, ca o atenționare generală pe site-ul comerciantului care vinde bunuri.

Având în vedere durata minimă de doi ani a garanției legale de conformitate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2021 și faptul că numeroase defecțiuni ale produsului au loc după respectiva durată, obligația comerciantului de a informa consumatorii cu privire la existența și durata garanției comerciale de durabilitate a producătorului utilizând o etichetă armonizată trebuie să se aplice numai garanțiilor comerciale de durabilitate care sunt oferite pentru o durată mai lungă de doi ani. În plus,

eticheta armonizată trebuie, de asemenea, să reamintească consumatorilor existența garanției legale de conformitate.

Pentru a le permite consumatorilor să ia decizii în mai bună cunoștință de cauză și pentru a promova concurența între producători în ceea ce privește durabilitatea bunurilor cu elemente digitale, comercianții care vând bunurile respective trebuie să informeze consumatorii cu privire la perioada minimă pe durata căreia producătorul se angajează să furnizeze actualizări de software pentru astfel de bunuri, exprimată fie ca perioadă de timp, fie prin referire la o dată. În mod similar, comercianții care oferă conținut digital și servicii digitale trebuie să informeze consumatorii cu privire la perioada minimă în care sau până la care furnizorul de conținut digital sau de servicii digitale se angajează să furnizeze actualizări de software, inclusiv actualizări de securitate, necesare pentru a menține conformitatea conținutului digital și a serviciilor digitale. Această obligație trebuie să asigure faptul că consumatorii primesc aceste informații într-un mod simplu și clar, care să le permită să compare diferitele perioade minime. Comerciantul trebuie să fie obligat să furnizeze aceste informații numai în cazul în care producătorul sau furnizorul a pus la dispoziție astfel de informații.

În temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2021, înainte ca, comercianții să își asume obligații în temeiul contractului, aceștia au obligația de a furniza consumatorului informații cu privire la existența și condițiile aplicabile serviciilor post-vânzare, inclusiv serviciilor de reparare, în cazul în care sunt furnizate astfel de servicii. În plus, pentru a permite consumatorilor să ia o decizie comercială în cunoștință de cauză și să aleagă bunuri care sunt mai ușor de reparat, comercianții trebuie să furnizeze, după caz înainte ca, consumatorii să aibă obligații în temeiul contractului, punctajul posibilității de reparare a bunului, astfel cum este furnizat de producător și stabilit la nivelul Uniunii.

Pentru a se asigura că, consumatorii sunt bine informați cu privire la posibilitatea de reparare a bunurilor pe care le achiziționează, în cazul în care la nivelul Uniunii nu se stabilește un punctaj al posibilității de reparare, comercianții trebuie să furnizeze alte informații relevante privind repararea care sunt puse la dispoziție de producător, cum ar fi informații privind disponibilitatea, costurile estimate și procedura de comandare a pieselor de schimb care sunt necesare pentru a garanta menținerea conformității bunurilor, disponibilitatea instrucțiunilor referitoare la reparare și întreținere, precum și privind restricțiile de reparare.

Comercianții trebuie să ofere consumatorilor eticheta armonizată, informații cu privire la perioada minimă pentru actualizări și informații privind repararea, altele decât punctajul posibilității de reparare, în cazul în care producătorul sau furnizorul conținutului digital sau al serviciului digital, dacă acesta este diferit de comerciant, pune la dispoziție informațiile relevante. În special, în ceea ce privește bunurile, comerciantul trebuie să transmită consumatorilor informațiile pe care producătorul le-a furnizat comerciantului sau a intenționat într-un alt mod să le pună la dispoziția consumatorului înainte de încheierea contractului, indicând aceste informații pe produsul însuși, pe ambalajul sau pe etichetele acestuia pe care consumatorul le-ar consulta în mod normal înainte de încheierea contractului. Comerciantul nu trebuie să fie obligat să solicite în mod activ astfel de informații de la producător, de exemplu prin căutarea pe site-urile

web specifice produsului. În același timp, ar fi în interesul producătorilor să furnizeze în mod proactiv astfel de informații pentru a beneficia de un avantaj comercial.

Comercianții trebuie să informeze consumatorii cu privire la disponibilitatea unor opțiuni de livrare ecologice, cum ar fi livrarea de bunuri cu bicicleta de marfă sau cu vehiculul electric de livrare sau posibilitatea unor opțiuni de transport grupate, după caz.

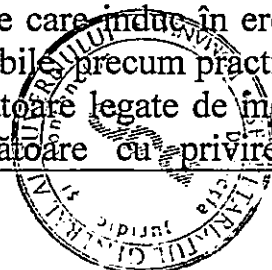
În cazul în care un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice îl obligă pe consumator să plătească, comerciantul trebuie să informeze consumatorul cu privire la eticheta armonizată, ori de câte ori este furnizată, într-un mod clar și vizibil și imediat înainte ca o comandă să fie plasată de consumator, pentru a se asigura că consumatorul ia în considerare informațiile respective.

Având în vedere obligația statelor membre ale Uniunii Europene de transpunere a Directivei (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, publicată în JO L, 2023/2673, 28.11.2023, precum și a Directivei (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare,

Luând în considerare faptul că transpunerea în legislația națională a prevederilor art. II pct. 2-3, 8, 13-15 și 17-18 din prezenta Ordonanță de urgență texte cu relevanță în ceea ce privește Directiva (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, publicată în JO L, 2023/2673, 28.11.2023, trebuia realizată până la data de 19 decembrie 2025.

Pentru a evita aplicarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la propunerea Comisiei Europene, de sancțiuni pecuniare constituite din o sumă forfetară și/sau penalități cu titlu cominatoriu pentru neimplementarea în dreptul intern a prevederilor Directivei (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, precum și a Directivei (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare,

Directiva (UE) 2024/825 introduce norme specifice în materie de protecție a consumatorilor, pentru a combate practicile comerciale neloiale care induc în eroare consumatorii și care îi împiedică să facă alegeri de consum durabile, precum practicile asociate obsolescenței premature a bunurilor, afirmațiile înșelătoare legate de mediu respectiv a „dezinformării ecologice”, informațiile înșelătoare cu privire la

caracteristicile sociale ale produselor sau ale întreprinderilor comercianților sau etichetele de durabilitate netransparente și necredibile,

Asigurarea faptului că afirmațiile legate de mediu sunt corecte, ușor de înțeles și fiabile, va permite comercianților să funcționeze în condiții de concurență echitabile și consumatorilor să poată alege produse care sunt cu adevărat mai bune pentru mediu față de produsele concurente. Acest lucru va încuraja concurența pentru produse mai durabile din punctul de vedere al mediului, ceea ce va reduce astfel impactul negativ asupra mediului,

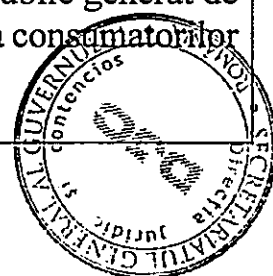
Dat fiind că, norma introduce dreptul la măsuri reparatorii individuale pentru acoperirea prejudiciului de către consumatori, astfel, consumatorii vor avea dreptul la acestea atunci când sunt afectați de practici comerciale incorecte, cum ar fi tehnicile de marketing agresive;

În considerarea faptului că se dorește o mai mare transparență pentru consumatori pe piețele online, astfel că în prezent, atunci când vizitează piețe online, consumatorii se confruntă cu o varietate de oferte din partea furnizorilor terți care își vând produsele sau serviciile pe piața online. Consumatorii nu știu întotdeauna cum au fost clasificate ofertele pe care le primesc pe piața online și nici de la cine cumpără (de la comercianți profesioniști sau de la alți consumatori). Numeroși consumatori achiziționează produse oferite de piața online, încheind astfel un contract cu aceasta, însă în realitate, aceștia cumpără de la un furnizor terț înregistrat pe piața online care nu este profesionist. În consecință, consumatorii pot crede în mod eronat că au de-a face cu comercianți profesioniști și că beneficiază, prin urmare, de drepturile consumatorilor;

Prevederile au aplicabilitate și în ceea ce privește protecția consumatorilor la serviciile digitale pentru care consumatorii nu plătesc, însă oferă date cu caracter personal, cum ar fi: stocarea în cloud, platformele de comunicare socială și conturile de email;

Deoarece, se lămuresc normele privind practicile de marketing înșelătoare pentru produsele cu dublu standard de calitate, astfel, norma stabilește în mod explicit faptul că o practică comercială care implică marketingul unui produs ca fiind identic cu un același produs comercializat în mai multe alte state membre, în cazul în care cele două produse au o compoziție sau caracteristici semnificativ diferite, și care astfel determină sau poate determina consumatorul mediu să ia o decizie comercială pe care altfel nu ar fi luat-o, este o practică comercială înșelătoare pe care autoritățile competente ar trebui să o evalueze și să o abordeze de la caz la caz;

Ținând cont de toate aceste aspecte și luând în considerare beneficiul public generat de stabilirea unui cadru legal de natură să protejeze și să crească încrederea consumatorilor și a comercianților;

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, a fost elaborat prezentul proiect de ordonanță de urgență.

2.4. Alte informații:

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 3 –a
Impactul socioeconomic al actului normativ

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.2. Impactul social:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4. Impactul macroeconomic:

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri:

I. Stabilirea măsurilor pentru transpunerea Directivei (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, publicată în JO L, 2023/2673, 28.11.2023.

II. Stabilirea măsurilor pentru transpunerea Directivei (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, PE/64/2023/REV/1, publicată în JO L, 2024/825, 6.3.2024.

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător:

Proiectul de act normativ asigură un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării:

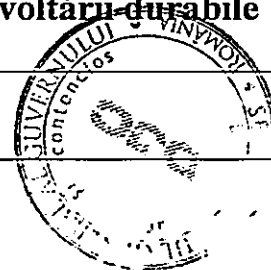
Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4 –a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- În mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus / minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i) impozit pe profit ii) impozit pe venit b) bugete locale: i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i) contribuții de asigurări d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)	Nu este cazul					
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus / minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii d) alte tipuri de venituri (se va menționa natura acestora)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						

4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) <i>fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;</i> b) <i>declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară</i>	
4.8. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 5-a
Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor actului normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ; Se modifică următoarele acte normative: I. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare. II. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare. III. Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, aprobată prin Legea nr.	
--	--

399/2004, cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 365 din 13 mai 2008, se abrogă.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.3. Conformitatea actului normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

I. Proiectul de act normativ stabilește măsurile pentru transpunerea Directivei (UE) 2023/2673 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023 de modificare a Directivei 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii financiare încheiate la distanță și de abrogare a Directivei 2002/65/CE, publicată în JO L, 2023/2673, 28.11.2023,

II. Proiectul de act normativ stabilește măsurile pentru transpunerea Directivei (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, PE/64/2023/REV/1, publicată în JO L, 2024/825, 6.3.2024

5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5.6. Alte informații

Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

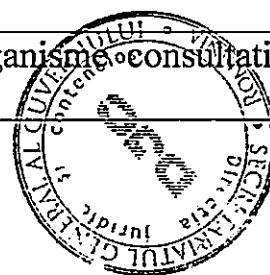
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

6.4. Informații privind punctele de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.	
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul actului normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr.248/2026.
6.6. Alte informații Nu au fost identificate.	
Secțiunea a 7-a - Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ A fost îndeplinită procedura prevăzută de dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. Proiectul a fost afișat pe site-ul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor începând cu data de 15.11.2024 și al Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului începând cu data de 07.04.2025 .	
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.	
7.3. Alte informații Nu e cazul.	
Secțiunea a 8-a Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ Implementarea măsurilor cuprinse în proiectul de act normativ este asigurată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.	
8.2. Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIEL BOBOJAN

